

Tato práce pojednává o zahradách, které vznikaly na islámském území a hrály důležitou roli v islámské kultuře. Protože je islámské zahradní umění nejčastěji spojováno s rajským pojetím zahrad v Koránu, je této svaté knize muslimů věnována první kapitola. Koránský ráj je zde vylíčen na základě analýzy jednotlivých veršů, které jsou tematicky rozděleny do dílčích subkapitol. Stranou nezůstaly ani lidové představy o rajských zahradách, jakož i srovnání popisu zahrad v Koránu a bibli. Následující kapitola se věnuje odrazu zahrad v literatuře. Ukázky básní, které pocházejí z různých islámských center a z různých historických období, svědčí o značné oblíbenosti žánru zahradní poezie. Součástí této kapitoly jsou také zahradnické příručky a botanická pojednání, které obsahovaly tehdejší znalosti o agronomii a botanice. Zahrady byly důležitým motivem v islámském umění. Objevovaly se na mozaikách, miniaturách, textiliích a keramice. Navzdory jisté schematičnosti jsou některé z těchto předmětů považovány za dobrý zdroj ke zkoumání skutečných zahrad. Nejdelší kapitola popisuje vývoj zahrad a zahradní architektury v jednotlivých civilizačních oblastech islámského světa. Jednotlivé příklady jsou doprovázeny názornými obrázky, které dotváří celkovou představu o kráse a slávě tehdejších zahrad. Hlavním charakteristickým prvkem zahrad v islámské kultuře byla voda. Kapitola Voda jako součást zahradní architektury se zabývá využitím tohoto důležitého prvku v rámci zahradního umění a zároveň se zmiňuje o technických záležitostech, které souvisí se zavlažováním. Poslední část této práce s názvem Symbolika ukazuje, že zahrada je místem plným symboliky, která měla do určité míry vliv i na její uspořádání. Ze závěru práce vyplývá, že termín "islámská zahrada", který je běžně v cizojazyčné literatuře používán, je nepřesný. Jediným společným jmenovatelem takzvaných "islámských zahrad" tedy zůstává místo, kde byly vytvořeny- islámské území.